

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.137/2023/11.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. évi október hó 31. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A pénzmosás büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2023. február 24. napján kihirdetett 14.B.1177/2017/525. számú ítéletét Terhelt16 XVI.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja azzal, hogy a XVI.r. vádlottat terhelő büntügyi költség összege helyesen 408.487 (négy száznyolcezer-négy száznyolcvanhét) forint.

A XVI.r. vádlott lakóhelyének irányítószáma helyesen szám1.

A végzés ellen nincs helye további fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék 2023. február 24. napján kihirdetett 14.B.1177/2017/525. számú ítéletével Terhelt16 XVI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki pénzmosás büntetében [Btk. 399.§ (4) bekezdés a) pont, (5) bekezdés], és ezért mint többszörös visszaesőt 1 év 4 hónap szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg, és rendelkezett arról, hogy a vádlott legkorábban a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 467.578 forint büntügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélet ellen a vádlott és kirendelt védője enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A vádlott a másodfokú eljárásban védőt hatalmazott meg, aki a fellebbezésének indokolásában—elsősorban az ítélet hatályon kívül helyezését, másodsorban a vádlott büntetésének enyhítését, és a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztését indítványozta.

[4] Előadta, hogy a vádlottat a tárgyaláson a kirendelt védő helyettese képviselte, aki az ügyben nem volt felkészülve, ezt a tárgyaláson be is jelentette. A kirendelt védővel

telefonon egyeztetve tett jognyilatkozatot. A vádlott az ügytől való szabadulása érdekében nyilatkozott úgy, hogy a bűnösségét beismeri, de az ténylegesen nem a bűncselekmény elkövetésére terjedt ki, ugyanis amennyiben a védője az ügy ismeretében megfelelő tájékoztatást tud nyújtani a részére, akkor nem tett volna beismerő vallomást.

[5] Álláspontja szerint a vádlott védelemhez való joga sérült, amikor helyettesítési megbízás hiányában olyan személy látta el a védelmét, aki az ügyet nem ismerte, előzetes konzultációra nem volt lehetőség, így a védelem ellátása csak formális volt.

[6] Másfelől a vádlott beismerésének a teljes vádra kell vonatkoznia, ehhez képest ő csak annyit ismert el, hogy a bankszámla nyitásával segítséget nyújtott az ismeretlen személyeknek. Ezért a vádlott beismerő vallomását a bíróság a törvényi feltételek hiányában nem fogadhatta volna el, mely a Be. 609.§ (1) és (2) bekezdés b) pontja alapján hatályon kívül helyezési okot valósít meg.

[7] Másodlagosan a büntetés enyhítését kérte. E körben az enyhítő körülményeket – melyeket a tárgyaláson eljáró védő ugyancsak felkészületlensége miatt nem tudott teljesskörűen felsorolni – kiegészítette azzal, hogy a vádlott ténylegesen egy 6 és 16 éves gyermek, valamint egy 83 éves, konkrét fizikai segítségre szoruló személy eltartásáról gondoskodik, emellett pedig az extrém időmúlás ugyancsak nyomatékos enyhítő körülmény. Az ügyben szereplő más vádlottal szemben azonos minősítés mellett végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést szabott ki a bíróság, ennek megfelelően kérte a kiszabott büntetés enyhítését.

[8] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.443/2019/32. számú átiratában az ítélet helybenhagyását indítványozta.

[9] Előadta, hogy a felülbírálat terjedelme a fellebbezések tartalmára tekintettel a Be. 590.§ (3) bekezdése alapján korlátozott. A vádlott a 2023. február 24. napján megtartott tárgyaláson a bűnösségét a vádirati tényállással egyezően beismerte, és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról.

[10] A törvényszék a tárgyaláson hozott 525-III. számú végzésével a vádlott beismerő nyilatkozatát elfogadta, a jegyzőkönyvből kitűnik, hogy a perrendi szabályokat betartotta.

[11] A történeti tényállást a vádlott beismerő nyilatkozatára, annak elfogadására és az eljárás ügyirataira alapította, az indokolás körében lemulasztotta az utalást a Be. 562.§ (2) és (4) bekezdésében foglaltakra.

[12] A megállított tényállás alapján a cselekmény jogi minősítése törvényes.

[13] A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket helyesen vette számba, és a büntetési tétel törvényi minimumához közeli, a középérték alig egyharmadában kiszabott büntetés és az ahhoz igazodó közügyektől eltiltás még a jelentősebb

időmúlás mellett is a többszörös visszaeső vádlottal szemben olyan méltányos, melynek enyhítése ellentétes a büntetési célokkal. Az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek.

[14] A fellebbezések nem megalapozottak.

[15] A törvényszék a vádlott beismerő nyilatkozatát a Be. 504.§ (2) bekezdésében írtakra figyelemmel elfogadta, és a XVI.r. vádlott és védője kizárólag a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

[16] A Be. 590.§ (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálja felül. Az (5) bekezdés alapján azonban az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében - ideértve a 458. § (5) bekezdése alapján részlegesen jogerőre emelkedett rendelkezéseket - is felülbírálja az elsőfokú bírósági eljárást és ennek során vizsgálja azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése vagy 609.§ (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni.

[17] További korlát, hogy a Be. 606.§ (3) bekezdése alapján, ha az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének, vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye.

[18] A Be. 504. § (1) bekezdése értelmében, ha a vádlott a bűnösségét beismeri, és a beismeréssel érintett körben a tárgyaláshoz való jogáról lemond, a bíróság e tény, az eljárás ügyiratai, valamint a vádlott kihallgatása alapján vizsgálja meg, hogy a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadja-e. A vádlott kihallgatásának azonban minden esetben ki kell terjednie a Be. 504. § (2) bekezdésben meghatározott feltételek vizsgálatára.

[19] A Be. 608.§ (1) bekezdés h) pontja alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi, ha az elsőfokú bíróság a bűnösséget beismerő nyilatkozatot az 504. § (2) bekezdésében meghatározott feltételek hiányában fogadta el.

[20] Ezért az ítéltáblának azt is vizsgálnia kellett, hogy a beismerő nyilatkozat elfogadásának törvényi feltételei fennálltak-e.

[21] Az ítéltábla a rendelkezésre álló iratokból megállapította, hogy a 2023. február 24. napján megtartott tárgyaláson Terhelt16 XVI.r. vádlott védőjeként védő1 helyett védő2 járt el, aki helyettesítési meghatalmazást akkor nem csatolt, ezt azonban 2023. február 28. napján védő1 védő benyújtotta. Kétségtelen, hogy védő2 a tárgyaláson jelezte, hogy az ügyről ismeretekkel nem rendelkezik, nincs felkészülve, és „a befejezéshez nem tud konstruktívan hozzájárulni”. A jegyzőkönyvből kitűnően azonban ekkor a XVI.r. vádlott azt nyilatkozta, hogy szeretné, ha az ügye befejeződne. Ezzel tehát annak ismeretében fogadta el a helyettes védő eljárását és kérte az ügy befejezését, hogy tudomással bírt a védő felkészületlenségéről.

[22] Ezt követően a bíró tájékoztatta a XVI.r. vádlottat a beismerő vallomás lehetőségéről és annak jogkövetkezményeiről, melyet a vádlott megértett, majd amikor a helyettes védő úgy nyilatkozott, hogy védőbeszédre nem készült fel, de a telefonos konzultációt vállalja védőlel, a vádlott ismét úgy nyilatkozott, hogy ezt a javaslatot elfogadja, és szeretné, hogy aznap ítélet szülessen. Ezután a bíróság húsz perc konzultációt biztosított, mely alatt a helyettes védő, a kirendelt védő és a vádlott konzultált, és a vádlott kinyilvánította, hogy szeretné, ha befejeződne az ügy, melynek következményeiről a helyettes védő is tájékoztatta. Ezt követően a XVI.r. vádlott beismerő nyilatkozatot tett, és a bíró ismételt kérdésére kijelentette, hogy annak következményeivel tisztában van. Ezután fogadta el a bíróság a vádlott beismerő nyilatkozatát.

[23] A Be. 3.§ (1) bekezdése szerint a terheltnek a büntetőeljárás minden szakaszában joga van a hatékony védelemhez.

[24] A 3058/2019. (III. 25.) AB határozat értelmében a védekezésre történő felkészülés követelményét a nemzetközi egyezmények, így a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 14. cikk 3/b. pontja, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezményének (a továbbiakban: EJE) 6. cikk 3/b. pontja is rögzíti. Az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) az EJE ezen rendelkezésének értelmezése során felhívta arra a figyelmet, hogy a megfelelő felkészülési idő mérlegelésekor több körülményt tekintetbe kell venni, így az eljárás jellegét, az ügy bonyolultságát és azt, hogy az eljárás éppen mely szakaszában tart [Gregacevic kontra Horvátország, (58331/09), 2012. július 10., 51. pont]. Nem hagyható figyelmen kívül az eljárás gyors lefolytatásához fűződő érdek sem, amelynek érvényesítése azonban nem eredményezheti az eljárásban részt vevők jogainak sérelmét [OAO Neftyanaya Kompaniya Yukos kontra Oroszország, (14902/04), 2011. szeptember 30., 540. pont].

[25] A védő nemcsak passzív résztvevő, hiszen gyakorolhatja kérdezési, indítványtételi jogát is, elősegítve ezzel, hogy a terhelt védelme szempontjából kedvező tényeket és körülményeket az eljáró nyomozó hatóság vagy bíróság feltárja és rögzítse. Ebből következik, hogy a kirendelt védő és a terhelt, ha azt szükségesnek tartja, a terhelt kihallgatása előtt konzultálhat a védekezéssel összefüggő kérdésekről, a védelmi stratégiáról, a terhelt jogairól és ennek feltételeit biztosítani kell.

[26] A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy a védelemhez való jog az eljárás szükséges keretei között nem sérült, a helyettes védő a védővel is konzultált, ebbe a XVI.r. vádlottat is bevonták, és a vádlott teljeskörű védői és bírói tájékoztatás ismeretében tette meg a nyilatkozatát. Az is kitűnik a jegyzőkönyvből, hogy az ügy ura ebben a tekintetben végig a vádlott volt, ezért sem a védelemhez, sem a tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült, a beismerő nyilatkozat elfogadásának a feltételei fennálltak. Megjegyzendő még, hogy a helyettes védő a beismerő nyilatkozat elfogadásának jogkövetkezményeiről jogi jártassága folytán az ügy érdemi ismeretének hiányában is tudta tájékoztatni védencét. A korábbi védelmi taktika és az ügy érdemének ismeretében pedig védőlel védő volt az, akivel telefonon kellő ideig konzultált.

[27] Így tehát az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék eljárási szabályt nem sértett, az ítélet hatályon kívül helyezésére nincs ok.

[28] A törvényszék az ítéletében a váddal egyezően állapította meg a tényállást, és a cselekmény minősítése is törvényes.

[29] Helyesen alkalmazta a törvényszék az elbíráláskor hatályos Büntető Törvénykönyvet, hiszen a büntetési tétel alsó határának változására figyelemmel a cselekménye jelenleg enyhébben bírálendő el.

[30] Az elsőfokú bíróság feltárta és értékelte a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket, és értékelte azt is, hogy két kiskorú és egy idős hozzátartozójáról gondoskodik a háztartásában.

[31] Egyetértett azzal is az ítéltábla, hogy a bűncselekmény elkövetése óta igen jelentős időmúlás következett be, mely a vádlottnak nem felróható, de az ügy terjedelmére és a vádlottak számára tekintettel nem is a hatóság tétlenségére vezethető vissza, mindazonáltal ez nyomatékos enyhítő körülményként értékelendő.

[32] Az elsőfokú bíróság ugyancsak helyesen állapította meg, hogy a XVI.r. vádlott a Btk. 461.§ (1) bekezdés 31. b) pontja értelmében többszörös visszaeső, azonban a [81] pontban leírt okfejtése téves. Tekintettel arra, hogy a vádlottat a Tatabányai Városi Bíróság 8.Bk.362/2009/3. számú összsbüntetési ítéletével megállapított szabadságvesztésből 2011. február 11. napján bocsátották feltételes szabadságra, és a feltételes szabadság eredményesen telt el, ezért a büntetés utolsó napja 2011. szeptember 30., így azt ezzel a nappal kell kitöltöttnek tekinteni, ezért a visszaesés számítása szempontjából is ez a nap az irányadó.

[33] A Btk. 39.§ (2) bekezdése alapján ugyanis, ha a szabadságvesztés hátralevő része egy évnél rövidebb, és végrehajtását nem rendelték el, a büntetést – a feltételes szabadság letelte után – a hátralevő rész utolsó napjával kell kitöltöttnek tekinteni.

[34] A cselekmény elkövetési ideje 2014. július 10. - 2014. szeptember 12. napjáig terjedő időszak, így a XVI.r. vádlott többszörös visszaesőnek minősül.

[35] A törvényszék a büntetéskiszabási körülmények helyes értékelésével jutott arra, hogy a XVI.r. vádlottal szemben a büntetési célokat csak szabadságvesztés szolgálhatja, hiszen az eddig vele szemben alkalmazott büntetések – a többszörös visszaesői minőségéből kitűnően – nem vezettek eredményre. A szabadságvesztés tartamát jóval a középérték alatt állapította meg, melynek során kellően értékelte az enyhítő körülményeket, ezen belül is az igen jelentős időmúlást, így a szabadságvesztés enyhítésére nem volt alap.

[36] A Btk. 86. § (1) bekezdés a) pontja alapján a szabadságvesztés végrehajtása nem függeszthető fel azzal szemben, aki többszörös visszaeső, e minőség megállapításához szükséges ítéletkiadmányok és büntetés-végrehajtási értesítők az elsőfokú eljárásban

beszerzésre kerültek, azok rendelkezésre állnak. Így a végrehajtandó szabadságvesztés mellett kiszabott közügyektől eltiltás is törvényes, tartama arányos.

[37] Az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, így azt a másodfokú bíróság nem érintette.

[38] A fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 598.§ (2) bekezdése alapján tanácsülésen a Be. 605.§ (1) és (4) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy pontosította a nyilvánvaló számítási hiba folytán tévesen meghatározott, XVI.r. vádlottat terhelő büntügyi költség összegét és a nyilvánvaló elírás miatt tévesen feltüntetett irányítószámot.

Budapest, 2023. évi október hó 31. napján.

dr. Magócsi István
a tanács elnöke

Radnainé dr. Solymosi Viktória
előadó bíró

dr. Kósa Zsuzsanna
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2023. február 24. napján kihirdetett 14.B.1177/2017/525. számú ítélet a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.137/2023/11. számú végzésével történt helybenhagyás folytán 2023. október 31. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. évi október hó 31. napján.

dr. Magócsi István
a tanács elnöke